

Ὁκτώηχος - Ἦχος δ'.

Τῇ Παρασκευῇ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΕ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γουρία,
Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνάνην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλάς
ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ
σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Τῆς Ὁκτώηχου ---

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε,
τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ
τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτῃται· διὰ
τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν
καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως,
ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ

*Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 19. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τῆς Ὁκτώηχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ
προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ
ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός·
εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. *Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότου,
κατανοοῦσα ἡ Ἄγνη καὶ Παρθένος,
ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύνουσα· Τέκνον
ποθινότατον, πῶς θανεῖν ἡρετίσω; πῶς δὲ
τεθανάτωσαι, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ
κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; Δοξολογῶ σου,
Υἱέ τὸ μακρόθυμον.

Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ

*Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 20. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

ΧΟΡΟΣ

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Αντόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε
τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας·
γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ
πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς
γῆς.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι
Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς,
ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἤπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ
σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω
νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου,
φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἡνίκα σταυροῦμενον, ἔβλεψας
ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν
περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ,
συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κάθισμα Γ'.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀγαθέ, δι' ἄμετρον ἔλεος, ἐκὼν
υπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς

καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντας
ἐλευθερώσης, τοὺς ἀπάτη φθαρέντας· διό
σου προσκυνοῦμεν, Λόγε τὴν Σταύρωσιν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα,
ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε,
τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν
οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι· δι' αὐτῶν ὁ
Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ
Ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ
ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ
τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς
θανέντας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος;

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου

γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ύμνος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι,
τῶν ἐν πειρασμοῖς, προῖστασθε
πανεύφημοι διὸ κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου
πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως

ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἢ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου
χαρά.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι,
Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν
ἐντεῦξεσι δυσωπούμενος, ὅπως ἀδούλωτον
κεκτημένος, τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην
βοήθειαν· προφθάσαντες γάρ, τοῦ θανάτου
ἐρρύσαντο κράζουσιν τὴν κόρην, ἣν περ
παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς μάρτυσιν·
Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἢ δόξα, καὶ
τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν
ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία,
Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου
Σελευκείας, ἐνός ἐκ τῶν τριακοσίων
δέκα ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'
Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων
Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων
Μαρτύρων Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου,
Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Δημητρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζώην
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β΄. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου
Ἅγιοι, κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ
παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε,
καὶ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν
ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον,
μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β΄. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ὅ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς
ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεοῦ ἀπορρήτως,
ἐσωματώθη Παρθέने, δι' οἶκτον
ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα,
νέος Ἀδὰμ γενόμενος, ὃν ὡς Υἱόν σου
δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε

αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ
ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν
σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ
ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΠΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,

καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα· συνέντισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς σου,
Ἰησοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ
πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ
σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ
ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν·
εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἶδε ἐπὶ

τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ
ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Αὐτόμελον.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις
σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι'
οὗ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκοτόυ,
καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς,
εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα διό σου τὴν
φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες,
τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς
ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν
ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες,
τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐνεδείχθητε
δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων
πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον,
ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν· Υἱὲ
ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς
σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης,
ὕπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας
Δέσποτα;

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ

ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλάς
ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ
σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,
Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς
ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ

ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)